Quelle: https://manuscripta.at/?ID=25976
Copyright: Admont, Benediktinerstift

Si enim per imaginum seu ceremoniarum
nisi parvipatione homines divina sibi du-
ximus revera angeli. Ego dixi: dii estis.
et filii excelsi omnes. Et angeli quidem omni hora
immo omni pene momento inter homines
versantur. Et ut quidem cum inter homines sit in
humanum se celum et vere divinum
degunt. Qis neget vel nesciat angelos
hominibus multa quasi super homines sibi revelare
potuisse. et revelare solere. Si; ut ad
huc adinuma nostra similitudine
tam sive sepe quia nulla nostra investiga
tione penetrari. et divinis revel-
ationibus et inspirationibus agnoscun-
Si autem de deos quis intelligi velit in ange
los si; homines divinis aspirationes quae
consilio iam in su cum hominibus hoc est hu
mana sapientibus eo quod iam iustitiam dicere
possit nostra consilio incelus est. nichil
veri dici potest multa enim ex divi
na inspiratione agnoscunt quae hu
mana investigatione exceduntur
Si vero sententia illa superior ad huic
sensum accomodatur nichil inter nos re
ferre sonare videtur. Non est homo super
terram. qui sermone vivi rex possit
implere. Quasi dicat. nemo ex qui
superiorem sibi nullum tamen quia celestis
conversatione celos ascendunt.
Quam post preclara sepe studiose suae
insignia mestam sclaxum quam spi
ritualium doctinarum cuiusdam deponit et
se totam ad sola exteriora negotia
Quo dudum exponit.
rex in furore et in ira mag
na precepit. ut perirent omnes

sapientes babilonis. Et ecce ipsa senes
ua sapientes invicem ibant. Ecce
quod super iam plocum sum. Postquam rex
de somnum sui recuperatione desperavit
in furore et ira omnes sapientes suos pe
re decrevit. Vna iam diximus hoc est sapien
tes. parvulos illos atque subtiles seven
ue et sapientiae intellectu sedim pstinam con
suetudinem et assuetam exercitationem
ultimus in requirere. et eius cuique doctine
studius nulla penitus operam dare. ultra
impendere. Quasi sonum usum amit
tit. quia nulla pquam adsublimia mes fre
quenti sublatum. et contemplationis gratia subtra
hit. Et ut quidem velut de ei recuperatio
ne desperam. quia diu multumque labora
tes. nichil profuerit spaluit illa spec
taculum nisi iocunditatem ultimus nos
recuperare posse diffidum. Si; fu sepe
ut diu illa quam amare consuevit di
vinarum revelationum speculationem
amittit. diu divina fatigatione
iam fracti in solium ei incui recuperatio
ne defecit. si; quae cuique studiose cuique
deponat. et omnes sapientes suos quod a
m pdem disponat. In furore inquit et
ira magna. furor est perturbatio mentis.
voluntatis expers rationis. Ira est mentis pertur
batio magna. si; a ratione penitus
aliena. Quasi ex furore aliquam et ar
tam. quando sine respectu ratio
nis inde quid fieri oportet nos ipsos
percipiens diam. Ira sepe commovet vel
lugum quid faciendum sit. cum tam re
frenari in possit. si magna fuerit.
Impetus itaque perturbationis nisi in pecu

Id est furor et ira.